

Západ umí jenom drancovat kolonie, vidí Ivan Hoffman. Co vypadalo jako růst, je ve skutečnosti rakovina

- CZ24 News | 6. srpna 2023

ČESKO: Písničkář a komentátor tentokrát píše o přehodnocování minulosti. To dnes sledujeme nejen díky zkušenosti posledních třiceti tří let, ale také důsledkem vzdělávací politiky.

Ptát se, zda byl minulý režim doopravdy horší než ten dnešní, je namístě. Ptáme se tak ale jenom proto, že dnešní režim je otrěsný. Minulost dnes vidíme v lepším světle, než v jakém jsme ji zavrhlí, protože přítomnost je horší, než jsme doufali. Přehodnocování minulosti je něco, co nejde naplánovat, ale ani se tomu nedá uniknout. Jednoho krásného dne se už může říct, že za totality to tady žilo, protože už není šance se do minulosti vrátit. Mosty jsou důsledně spálené. Kacířsky se sní o minulém životě, který je beznadějně pryč.

Rok 1989 se ve zpětném zrcátku jeví jako promarněná šance změnit, co nefungovalo, a držet se toho, co fungovalo. S odstupem času vidíme, oč jsme přišli a čeho jsme se nedočkali. Tedy, za předpokladu, že to vidět chceme.

Je jasné, že naše cesta na Západ byla od začátku odsouzena skončit na periférii Západu, protože Západ se rozšiřuje pouze o periferie, na kterých parazituje. A protože je podstatou kapitalismu parazitismus, neumí Západ potenciál periferií zhodnotit, umí je jenom drancovat, pročež je sám odsouzen na periférii postupně degenerovat. Co vypadá jako růst, je rakovinou, která společnost rozežírá zevnitř. Parazitismus jednoduše nemá pozitivní prognózu.

V čem je náš problém, konstatoval už krátce po změně režimu Ludvík Vaculík: „Porazili jsme komunismus, ale důvody, pro které vznikl, jsou tady zpátky.“ Místo hledání alternativy k ideologiím, které se neosvědčily, jsme se vrátili ke kapitalismu, který se opakovaně neosvědčil, a to s naivní vírou, že se tentokrát osvědčí. Důvodem byla lenost myslet, hledat něco nového, maskovaná tvrzením, že kapitalismus nemá alternativu a třetí cesty vedou do třetího světa. Důsledkem tehdejší lenosti hledat lepší cestu je dnešní úpadek Západu a jeho směřování do onoho pomyslného třetího světa.

Režimy se nemění ze dne na den. Nový režim disponuje zkušeností generací, formovaných i deformovaných režimem předchozím. Až s generační obměnou se tedy objeví handicapy či přednosti režimu nového. Až když vymře generace, která absolvovala kvalitní vzdělání, ukáže se, že nový režim má na svědomí společnost nevzdělanou. Až když jsou pryč staří zubaři, zjistí se, že v novém režimu, který si oškliví centrální plánování, nemá kdo lidem v odlehlých regionech opravit zuby. A s odchodem generací, které tuto republiku vybudovaly, se vyjeví, že nový režim se samostatnou, soběstačnou a suverénní republikou v podstatě nepočítá.

Když stát nezajímají jeho občané, přestane občany zajímat jejich stát. Ideologie, podle které je třeba preferovat osobní svobodu na úkor společenské solidarity, způsobila, že se ze společnosti vytratila solidarita, do široka se rozevřely nůžky mezi hrstkou bohatnoucích boháčů a chudnoucí většinou, a následně bere za své i osobní svoboda.

Blíží se geopolitické zemětřesení a s ním další křižovatka, na které se bude účtovat se starým

režimem a volit nový. Pokud se v minulosti tvrdilo, že nelze mixovat socialismus a kapitalismus, neboť by vznikl kočkopes, dnes díky Číňanům vidíme, že takové zvíře existuje. Možné to je. Vždy to bylo možné!

[ZDROJ](#)